

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

11. september 2018*

Dumping – Hiinast pärit keraamiliste plaatide import – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 11 lõiked 3 ja 5 ning artikkel 17 [nüüd määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõiked 3 ja 5 ning artikkel 17] – Rakendusmäärusega (EL) nr 917/2011 kehtestatud lõpliku dumpinguvastase tollimaksu uuesti läbivaatamise taotluse, mis piirdub dumpinguga, osaline rahuldamata jätmine – Asjaolude püsiv muutus – Väljavõtteline uuring – Individuaalne kontrollimine – Koostöö puudumine lõplike meetmete vastuvõtmiseni viinud uurimises

Kohtuasjas T-654/16,

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, asukoht Foshan (Hiina), esindajad: advokaadid B. Spinoit ja D. Philippe,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: M. França, T. Maxian Rusche, N. Kuplewatzky ja A. Demeneix,

kostja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 11. juuli 2016. aasta rakendusotsus C(2016) 4259, millega lükatakse tagasi dumpinguaspektidega piirduva osalise vahepealse läbivaatamise taotlus seoses lõplike dumpinguvastaste meetmetega, mis kehtestati Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes nõukogu 12. septembri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 917/2011,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: president H. Kanninen, kohtunikud J. Schwarcz (ettekandja) ja C. Iliopoulos,

kohtusekretär: ametnik C. Heeren,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 28. novembri 2017. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hageja, Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, asukoht Foshan (Hiina), on keraamiliste plaatide tootja.
- 2 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 12. septembril 2011 vastu nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 917/2011, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2011, L 238, lk 1; edaspidi „lõplik määrus“). Tollimaksumäärad põhinesid uurimise käigus kindlaks tehtud dumpingumarginaalidel, kuna need olid väiksemad kui kahjumarginaalid.
- 3 Nende lõplike meetmete kehtestamiseni viinud uurimise käigus kasutas Euroopa Komisjon valimit vastavalt nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51), mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2014. aasta määrusega (EL) nr 37/2014 (ELT 2014, L 18, lk 1) (edaspidi „alusmäärus“) (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21)), artiklile 17. Valimisse kuuluvatele eksportivatele tootjatele, kellele võimaldati individuaalne kohtlemine vastavalt alusmääruse artikli 9 lõikele 5 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 5), kohaldati individuaalseid dumpinguvastaseid tollimakse. Eksportivatele tootjatele, kes uurimises koostööd tegid, kuid keda valimisesse ei kaasatud, ning eksportivale tootjale, kes valimisse küll kaasati, kuid kellele ei võimaldatud individuaalset kohtlemist, kohaldati sellist tollimaksumäära, mis arvutatakse vastavalt alusmääruse artikli 9 lõikele 6 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 9 lõige 6), nagu valimisse kaasatud eksportivate tootjate keskmine kaalutud dumpingumarginaal, see on 30,6%. Kaheksa koostööd tegevat eksportivat tootjat esitasid alusmääruse artikli 17 lõike 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 17 lõige 3) kohased individuaalse kontrollimise taotlused. Individuaalset kontrollimist otsustati kohaldada neist vaid ühe eksportiva tootja puhul, kuna see ei tundunud põhjendamatult koormav. See eksportiv tootja oli kaugelt kõige olulisem kaheksa eksportiva tootja hulgas, kes individuaalset kontrollimist taotlesid. Siiski pärast lõplike järelduste teatavaks tegemist ilmnas, et eksportiv tootja ei olnud esitanud teatavat vajalikkust teavet, kuigi eksportivat tootjat käsitlevad järeldused põhinesid olemasolevatel faktilistel asjaoludel vastavalt alusmääruse artiklile 18 (nüüd määruse 2016/1036 artikkel 18). Nimetatud eksportivale tootjale ning eksportivatele tootjatele, kes ei ole uurimises koostööd teinud, kohaldati sellist dumpinguvastase tollimaksu määra, mis on kindlaks määratud, kasutades koostööd teinud eksportiva tootja tüüpilise tooteliigi kõige kõrgemaid dumpingumarginaale, see on 69,7%.
- 4 Hageja ei osalenud haldusmenetluses, mis viis lõpliku määruse vastuvõtmiseni, kuigi tema nimi ei ole toodud lõpliku määruse I lisas. Tema vaadeldavate kaupade impordi suhtes kohaldatakse seega 69,7protsendilist tollimaksumäära.
- 5 7. septembri 2013. aasta kirjas taotles hageja komisjonilt osalist vahepealset läbivaatamist, mis piirduks alusmääruse artikli 11 lõike 3 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 3) kohaselt dumpinguga. Seda taotlust põhjendati esiteks sellega, et hageja oli kohaldanud uut turustussüsteemi, milleks on vaja sidusettevõtjat, ja teiseks sellega, et turule toodi uus tooteliik, mida 1. aprillist 2009 kuni 31. märtsini 2010 (edaspidi „uurimisperiood“) ei esinenud. Hageja märkis läbivaatamistaotluses, et ta ei osalenud esialgses uurimises, kuna ta ei teadnud oma nende toodete lõplikku sihtkohta, mis ta uurimisperioodil müüs ainult ühele Hiina kaubandusettevõtjale. Kuna ta väitis, et ta ei ole vaadeldavat kaupa Euroopa Liitu uurimisperioodil eksportinud, juhtisid komisjoni teenistused hageja tähelepanu asjaolule, et kui

see väide on tõsi, siis sobiv õiguslik meede 30,6protsendilise tollimaksumäära kohaldamiseks on taotleda uue eksportiva tootja staatuse andmist vastavalt lõpliku määruse artiklile 3. See õigusnorm näeb ette järgmist:

„Kui uus Hiina [...] tootja esitab komisjonile piisavad tõendid selle kohta, et ta ei eksportinud uurimisperioodil (1. aprillist 2009 kuni 31. märtsini 2010) Hiina[st] [...] pärit ja artikli 1 lõikes 1 kirjeldatud tooteid, et ta ei ole seotud ühegi eksportija või tootjaga, kelle suhtes kohaldatakse käesoleva määrusega kehtestatud meetmeid, ning et ta on kas vaatlusaluseid tooteid liitu tegelikult eksportinud pärast uurimisperioodi või suudab tõendada, et tal on tühistamatu lepinguga võetud kohustus märkimisväärse koguse eksportimiseks liitu pärast uurimisperioodi, siis võib nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal, mis on esitatud pärast nõuandekomiteega konsulteerimist, lihthälteenamusega muuta artikli 1 lõiget 2 ja kohaldada selle tootja suhtes koostööd tegevate, kuid valimisse mittekuuluvate äriühingute suhtes kohaldatavat tollimaksumäära, st 30,6%.“

- 6 Pärast mitut kirjavahetust komisjoniga palus hageja 10. veebruari 2015. aasta kirjas alusmääruse artikli 11 lõike 3 kohaselt vahepealse läbivaatamisaotluse menetlemise peatamist, et mitte aeglustada selle kirjavahetuse toimumise ajal esitatud uue eksportijast tootja staatuse andmise taotluse läbivaatamist.
- 7 Hageja palus 28. jaanuaril 2016 komisjonil jätkata vahepealse läbivaatamisaotluse menetlemist. Komisjon edastas 13. aprillil 2016 hagejale üldist teavet sisaldava dokumendi, mille ese oli teha kokkuvõtte asjaoludest ja peamistest kaalutlustest, mille alusel komisjon kaalus, et ta jätab selle taotluse rahuldamata. Komisjon jättis 15. aprilli 2016. aasta otsusega uue eksportijast tootja staatuse andmise taotluse rahuldamata. Ta leidis nimelt, et uurimise käigus ei olnud võimalik kindlaks teha, et hageja ei olnud uurimisperioodil eksportinud Euroopa Liitu Hiinast pärit vaadeldavat kaupa ja et ta ei olnud seotud eksportijaga või tootjaga, kellele kohaldatakse lõpliku määrusega kehtestatud meetmeid. Hageja vaidlustas selle otsuse kohtuasjas Foshan Lihua Ceramic vs. komisjon (T-310/16). Hageja vastas 22. aprillil 2016 üldist teavet sisaldavale dokumendile. Ta leidis nimelt, et komisjon on hinnangus rikkunud õigusnormi, kuna ta oli keeldunud alustamast uut vahepealset läbivaatamist põhjendusel, et hageja ei kuulunud valimisse.
- 8 Komisjon jättis 11. juuli 2016. aasta otsusega hageja esitatud vahepealse läbivaatamise taotluse rahuldamata (edaspidi „vaidlustatud otsus“). Selle otsuse põhjenduses 8 märkis komisjon järgmist:

„Nagu on selgitatud selle üldist teavet sisaldava dokumendi punktis 8, kasutas komisjon valimit esialgse uurimise käigus. Seetõttu analüüsis ta selliste piiratud arvu eksportivate tootjate olukorda, kes olid valitud valimisse, millesse hagejat ei olnud kaasatud. Kuna kehtivad meetmed põhinevad valimisse kaasatud äriühingute uurimisel, siis väide, et asjaolud on muutunud alusmääruse artikli 11 lõike 3 tähenduses, peab olema seotud samade äriühingutega, kes on valimisse kaasatud, või muutustega, mis mõjutavad kõiki eksportivaid tootjaid selles riigis. Kuna hageja viidatud asjaolude muutus puudutab ainult tema enda olukorda, mitte aga valimisse kaasatud äriühingute oma või kõikide [Hiina] eksportivate tootjate oma, siis see muutus ei ole alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel esitatud taotluse puhul asjasse puutuv. Nimelt ei ole esialgse uurimise käigus hageja suhtes kindlaks tehtud individuaalset dumpingumarginaali, kuna hageja ei taotlenud individuaalset kohtlemist. Hageja ei saa tugineda alusmääruse artikli 11 lõikele 3, selleks et talle võimaldataks kasutada individuaalset dumpingumarginaali. Vastasel juhul võetaks valimilt kasulik toime. Kui tema individuaalne dumpingumarginaal on väiksem kui meede, mida kohaldatakse tema ekspordi suhtes valimi põhjal, siis võivad tema importijad taotleda tollimaksu tagastamist alusmääruse artikli 11 lõike 8 alusel (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 8). Seetõttu jäetakse hageja [...] taotlus rahuldamata.“

Menetlus ja poolte nõuded

- 9 Hageja esitas 13. septembril 2016 Üldkohtu kantseleisse hagi käesoleva asja algatamiseks.

- 10 7. detsembril 2016 palus ta oma repliigis kohtuasjas Foshan Lihua Ceramic vs. komisjon (T-310/16) liita see viimati nimetatud kohtuasi käesoleva kohtuasjaga. Komisjon vaidles 16. detsembril 2016 sellele kohtuasjade liitmisele vastu. 23. jaanuari 2017. aasta otsusega otsustas Üldkohtu neljanda koja president, et vaadeldavaid kohtuasju ei liideta.
- 11 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 12 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagiavaldus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 13 Hageja esitas üheainsa väite, et rikutud on alusmääruse artikli 11 lõikeid 3 ja 5 koostoimes artikli 17 lõikega 3 (artikli 11 lõige 5 on nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõige 5) ning 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe rakendamise lepingu (GATT) VI artikli rakendamise lepingu (ELT 1994, L 336, lk 103; edaspidi „dumpinguvastane kokkulepe“), mis sisaldub Maailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A (ELT 1994, L 336, lk 3), artiklit 6.10.2. Hageja esitas oma väite toetuseks sisuliselt seitse argumenti.
- 14 Esiteks leiab hageja sisuliselt, et alusmääruse artikli 11 lõikest 3 ei tulene, et valimisse kaasamata eksportiva tootja vahepealse läbivaatamise taotlus peab põhinema tõendil asjaolude muutmise kohta, mis kõiki eksportivaid tootjaid puudutab. Sellise asjaolude muutumise tõendamine on aga peaaegu alati võimatu.
- 15 Teiseks kinnitab hageja, et teda on diskrimineeritud osas, milles valimisse kaasatud eksportivate tootjatel ei ole kohustust sellist tõendit esitada. Seoses sellega vaidlustab hageja selle, et valimisse kaasatud eksportivad tootjad ja eksportivad tootjad, keda sellesse ei ole kaasatud, on erinevas olukorras. Nende kahe eksportivate tootjate grupi eristamise aluseks ei ole aga nendevahelised erisused seoses nende „spetsiifilisuse, erilise või laadiga“, vaid see tuleneb ainult sellise ulatusliku kaalutusõiguse kasutamisest, mis komisjonil valimi määratlemise kriteeriumide kindlaksmääramisel on.
- 16 Kolmandaks tuleneb 9. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Growth Energy ja Renewable Fuels Association vs. nõukogu (T-276/13, EU:T:2016:340) punktist 189, et eksportiva tootja suhtes tuleb kohaldada individuaalset läbivaatamist, välja arvatud juhul, kui eksportijate või tootjate arv on niivõrd suur, et individuaalne läbivaatamine koormaks põhjendamatult asutusi ning takistaks uurimise õigeaegset lõpetamist. Kuigi komisjon ei võimaldanud hagejale individuaalset kontrollimist, ei väitnud ta, et hageja 2013. aasta septembri läbivaatamistaotlus takistas õigel ajal uuesti läbivaatamise lõpuleviimist. Komisjon olevat rikkunud alusmääruse artikli 17 lõiget 3 ning dumpinguvastase kokkuleppe artiklit 6.10.2. Lisaks, vastupidi komisjoni väidetule, ei ole alusmääruses ette nähtud ühtegi ajalist piirangut individuaalse läbivaatamise taotlemiseks.
- 17 Neljandaks tuleneb alusmääruse artikli 11 lõikest 5, et sama määruse artikli 17 lõige 3 on kohaldatav ka vahepeelses uuesti läbivaatamise menetluses. Seega argumentatsioon, mis põhineb keeldumisel alustada uuesti läbivaatamist valimi tõhusa toime alusel, on ekslik.

- 18 Viiendaks märgib hageja, et Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames asutatud vahekohus on otsustanud oma 11. juulil 2011 vastu võetud aruandes (WT/DS 404/R, punkt 7.181) „Ameerika Ühendriigid – Vietnamist pärit teatavaid krevette käsitlevad dumpinguvastased meetmed“ vahepealse läbivaatamise kohta, et dumpinguvastase kokkuleppe artikli 6.10.2 esimest etappi alustatakse ainult juhul, kui eksportijad või sellised tootjad, keda ei ole valimisse kaasatud, annavad nii-öelda vabatahtlikke vastuseid. Hageja vahepealse läbivaatamise taotlust tuleb lugeda vabatahtlikult antud vastuseks selle sätte tähenduses.
- 19 Kuuendaks väidab hageja repliigis, et pärast tema taotlust ning ülevaadet individuaalse ja spetsiifilise asjaolude muutuse kohta oleks komisjon vähemasti pidanud teda kohtlema kui nüüd koostööd tegevat eksportijat ning kohaldama temale alusmääruse artikli 9 lõike 6 kohaselt sellist dumpinguvastase tollimaksu määra, mis arvutatakse valimisse kaasatud eksportivate tootjate kaalutud keskmise dumpingumarginaalina.
- 20 Seitsmendaks on hageja oma vastuses üldist teavet sisaldavale dokumendile juba esitanud oma argumendid, mis põhinesid alusmääruse artikli 17 lõikel 3, kuid komisjon ei ole neile vaidlustatud otsuses reageerinud, mistõttu ta olevat nii rikkunud hageja õigust õiglasele menetlusele ning tema kaitseõigusi. Lisaks sellele, keeldudes talle andmast uue eksportija staatust ning võimaldamast vahepealset läbivaatamist, on komisjon muutnud hageja jaoks võimatuks, et tema suhtes kohaldatakse kehtivaid norme korrektset.
- 21 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 22 Selles osas tuleb meelde tuletada, et alusmääruse artikli 11 lõike 3 esimese lõigu kohaselt võib meetmete jätkuva kohaldamise vajaduse läbi vaadata muu hulgas eksportija, importija või Euroopa Liidu tootjate taotluse põhjal, mis sisaldab piisavalt teavet, tõendamaks vahepealse läbivaatamise vajadust. Käesolevas asjas esitas hageja taotluse kui eksportiv tootja. Lisaks on pooled omavahel nõus, et nimetatud taotlus käsitles ainult dumpingut.
- 23 Alusmääruse artikli 11 lõike 3 teise lõigu sätetest ilmneb sisuliselt, et kui taotluse on esitanud eksportija ja kui taotlus puudutab ainult dumpingut, on vahepealse läbivaatamise vajaduse eeldus, et taotlus sisaldab piisavalt tõendeid selle kohta, et meetme jätkuv rakendamine ei ole dumpingu korvamiseks enam vajalik.
- 24 Kohtupraktikast tuleneb seoses üksnes dumpingut puudutavate läbivaatamistaotlustega, et nende sätete kohaselt võib nõukogu tuvastada, et dumpingu asjaolud on oluliselt muutunud, ja kui ta on kindlaks teinud, et need muutused on püsivad, siis on tal õigus järeldada, et vaadeldavat tollimaksu tuleb muuta (vt 28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF vs. nõukogu, T-169/12, EU:T:2015:231, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Nii tuleneb alusmääruse artikli 11 lõike 3 teisest ja kolmandast lõigust (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 3 teine ja kolmas lõik), et vahepealse läbivaatamise eesmärk on kontrollida dumpinguvastaste meetmete jätkuva rakendamise vajadust ja sellega seoses peavad institutsioonid juhul, kui eksportija esitatud läbivaatamistaotlus puudutab üksnes dumpingut, kõigepealt hindama olemasolevate meetmete jätkuva rakendamise vajadust ja selles osas kontrollima, kas dumpinguga seotud asjaolud on mitte ainult oluliselt, vaid ka püsivalt muutunud (28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus CHEMK ja KF vs. nõukogu, T-169/12, EU:T:2015:231, punkt 43).
- 26 Euroopa Kohus täpsustas nõukogu 23. juuli 1984. aasta määruse (EMÜ) nr 2176/84 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 1984, L 201, lk 1), artikli 14 lõike 1 – mille kohaselt tuleb läbivaatamine läbi viia huvitatud isiku taotlusel, tingimusel et ta esitab sellise läbivaatamise põhjendamiseks muu hulgas piisava tõendusmaterjali muutunud asjaolude kohta – kohaldamise raames, et uuesti läbivaatamise menetlus viiakse läbi nende andmete muutumisel, mis võimaldasid kindlaks määrata dumpinguvastaseid meetmeid kehtestavas

määruses kohaldatud väärtused (24. veebruari 1987. aasta kohtuotsus *Continentale Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken vs. komisjon*, 312/84, EU:C:1987:94, punkt 11). Üldkohus otsustas sellele kohtupraktikale tuginedes nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 1996, L 56, lk 1) (nüüd alusmääruse artikli 11 lõige 3), artikli 11 lõike 3 kohaldamise käigus, et uuesti läbivaatamise menetluse eesmärk on kohandada kehtestatud tollimakse nende kindlaksmääramise aluseks olevate asjaolude muutumisel ning eeldab seega nende asjaolude muutumist (29. juuni 2000. aasta kohtuotsus *Medici Grimm vs. nõukogu*, T-7/99, EU:T:2000:175, punkt 82).

- 27 Sellest tuleneb, et alusmääruse artikli 11 lõikes 3 ette nähtud ja dumpinguga piirduvas vahepealse läbivaatamise taotluses, mille esitab eksportijast tootja, tuleb esitada tõendid selle kohta, et nimetatud taotluse esitanud eksportiva tootja suhtes kasutatud dumpingumarginaali kindlaksmääramise aluseks olnud asjaolud on oluliselt ja püsivalt muutunud.
- 28 Kuna hageja ei osalenud käesolevas asjas lõpliku määruse vastuvõtmiseni viinud uurimises, siis on tema kohta nii alusmääruse artikli 18 lõike 1 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 18 lõige 1) kui ka selle algse menetluse algatamise teate (ELT 2010, C 160, lk 20) punkti 6 kohaselt leitud, et ta ei teinud uurimises koostööd. Kuna vastavalt samadele sätetele põhinevad koostööd mitte teinud eksportivaid tootjaid käsitlevad järeldused kättesaadavatel andmetel, siis on selle tagajärg, et need järeldused võivad olla vähem soodsad kui siis, kui nad oleksid koostööd teinud.
- 29 Konkreetselt tuleneb komisjoni 16. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 258/2011, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks [Hiinast] pärit keraamiliste plaatide impordi suhtes (ELT 2011, L 70, lk 5), põhjendustest 66 ja 77 ning lõpliku määruse põhjendustest 92 ja 93, et eksportivatele tootjatele, kes uurimises koostööd ei ole teinud nagu hageja, kohaldata sellist dumpinguvastase tollimaksu määra, mis on kindlaks määratud koostööd teinud eksportiva tootja tüüpilise tooteliigi kõige suuremaid dumpingumarginaale kasutades, see on 69,7%.
- 30 Sellest tuleneb, et sellesse kategooriasse kuuluv eksportiv tootja peab tõendama, et viimati nimetatud sedastuse aluseks olnud asjaolud on märkimisväärselt ja püsivalt muutunud. Kuna see sedastus põhineb valimiga seotud andmetel, siis võib hageja olla temal selles valdkonnas olevast tõendamisest vabastatud, nagu komisjon õigustatult väidab, tõendades samuti kas seda, et valimisse kaasatud ettevõtjatele kohaldatavate dumpingumarginaalide kindlaksmääramise aluseks olnud asjaolud on märkimisväärselt ja püsivalt muutunud, või et selline muutus mõjutas kõiki ekspordiriigi eksportivaid tootjaid.
- 31 Kuna hageja ei väitnud oma vahepealse läbivaatamise taotluses, mis piirdus dumpinguga, et uue turustussüsteemi kehtestamiseks on vaja sidusettevõtjat ja uue tooteliigi turuletoomist, mida uurimisperioodil ei olnud olemas, esitas ta ainult sellist teavet, mis oli seotud tema enda olukorraga; ta tunnistas seda muide ise ka konkreetselt.
- 32 Sellest tuleneb, et komisjon võis põhjendatult teha järelduse, et hageja ei ole esitanud asjaolusid, mis on vajalikud dumpinguga piirduva osalise vahepealse läbivaatamise alustamise põhjendamiseks, ning sellest tulenevalt jätta tema taotlus rahuldamata.
- 33 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja erinevad argumendid.
- 34 Esiteks, mis puutub argumenti, et hagejat on väidetavalt diskrimineeritud võrreldes valimisse kaasatud ettevõtjatega, siis tuleb esiteks meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt eeldavad võrdse kohtlemise ja diskrimineerimise keelu põhimõtted, et sarnaseid olukordi ei käsitletaks erinevalt ning et erinevaid olukordi ei käsitletaks ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud (vt 13. detsembri 2007. aasta kohtuotsus *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika). Hageja, kes ei ole algses uurimises koostööd teinud, ei ole aga seoses dumpingumarginaali kindlakstegemisega kuidagi samasuguses olukorras kui selles osalenud eksportivad

tootjad. Kuna seadusandja on alusmääruse artikli 18 lõikes 1 ette näinud, et dumpinguvastase tollimaksu määr määratakse kindlaks eksportivate tootjate jaoks, kes ei ole kättesaadavate andmete kohaselt koostööd teinud, mille tagajärg on, et need võivad olla vähem soodsad kui siis, kui nad oleksid koostööd teinud. Selle määra kindlaksmääramise viis algses menetluses mõjutab loogiliselt neid tingimusi, mille kohaselt selline eksportiv tootja saab taotleda osalist, ainult dumpinguga piirduvat vahepealset läbivaatamist, nagu on märgitud eespool punktides 22–32.

- 35 Teisest küljest ei saa hageja tõendada, et teda on diskrimineeritud koostööd teinud eksportivate tootjate, keda valimisse ei olnud kaasatud, väidetava diskrimineerimise tõttu võrreldes nendega, kes on valimisse kaasatud. Kuna hageja algses uurimises ei osalenud, siis ei taotlenud ta võimalust olla valimisse kaasatud. Kuna tema argument ei ole seotud tema enda olukorraga, siis selle võimalik põhjendatus ei saa endaga kaasa tuua vaidlustatud otsuse tühistamist hagejat puudutavas osas. Tal ei ole seega mingit huvi seda esitada (vt selle kohta 28. veebruari 2017. aasta kohtuotsus *JingAo Solar jt vs. nõukogu*, T-157/14, ei avaldata, EU:T:2017:127, punktid 64–72).
- 36 Teiseks tuleb nende argumentide kohta, et on rikutud alusmääruse artikli 11 lõiget 5 ja artikli 17 lõiget 3 (vt eespool punktid 16 ja 17), esiteks meelde tuletada, et liidu õigusnormi tõlgendamisel peab arvestama mitte üksnes normi sõnastust, vaid ka normi konteksti ja selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see norm on (vt 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 37 Teiseks on alusmääruse artikli 11 lõikes 5 sätestatud, et „[k]äesoleva määruse asjakohaseid sätteid, mis käsitlevad uurimismenetlusi ja uurimiste läbiviimist, v.a tähtaegadega seotud sätteid, kohaldatakse kõigi lõigete 2, 3 ja 4 kohaste läbivaatamiste suhtes“. Seega ei laienda alusmääruse artikli 11 lõige 5 uuesti läbivaatamise menetlustele kõiki sätteid, mis puudutavad algse uurimise käigus kohaldatavat menetlust ja uurimise läbiviimist. Alusmääruse artikli 11 lõige 5 seab nende sätete kohaldamise sõltuvusse uuesti läbivaatamise menetlustest, lähtudes nende asjakohasest laadist.
- 38 Kolmandaks erineb väljakujunenud kohtupraktika kohaselt uuesti läbivaatamise menetlus põhimõtteliselt algse uurimise menetlusest, mida reguleerivad muud alusmääruse sätted. Nende kahte liiki menetluse objektiivne erinevus seisneb selles, et impordile, mille suhtes on algatatud läbivaatamismenetlus, on eelnevalt juba kehtestatud lõplikud dumpinguvastased meetmed ning selle kohta on juba põhimõtteliselt kogutud piisavalt tõendeid, et teha kindlaks, kas nende meetmete kehtivuse lõppemisega võib tõenäoliselt kaasneda dumpingu ja kahju jätkumine või kordumine. Seevastu juhul, kui impordi suhtes on algatatud esmane uurimine, on selle eesmärk just nimelt mis tahes väidetava dumpingu olemasolu, määra ja mõju tuvastamine (27. jaanuari 2005. aasta kohtuotsus *Europe Chemi-Con (Deutschland) vs. nõukogu*, C-422/02 P, EU:C:2005:56, punktid 48–50; vt ka 28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *CHEMK ja KF vs. nõukogu*, T-169/12, EU:T:2015:231, punktid 59 ja 60 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 39 Neil asjaoludel on Euroopa Kohus juba tõdenud, et algmääruse üldist ülesehitust ja algmäärusega loodud süsteemi eesmärke arvestades ei ole mõni neist esmast uurimist reguleerivatest sätetest uuesti läbivaatamise menetluse suhtes kohaldatav (vt 28. aprilli 2015. aasta kohtuotsus *CHEMK ja KF vs. nõukogu*, T-169/12, EU:T:2015:231, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 40 Käesolevas asjas piisab, kui sedastada, et alusmääruse artikli 17 lõike 3, milles on ette nähtud individuaalne läbivaatamine ka sellise vahepealse läbivaatamise taotluse puhul, mille esitas algses uurimises koostööd mitte teinud eksportiv tootja, kohaldamine kahjustaks vahepealse läbivaatamise menetluse eesmärki, nagu on märgitud eespool punktides 22–27. Selline lähenemine ei võimalda nimelt hinnata, kas nimetatud eksportiva tootja suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu kindlaksmääramiseks kasutatud asjaolud on oluliselt ja püsivalt muutunud. Valimisse kaasatud eksportivaid tootjaid käsitlevate andmetega seotud teabe hindamisest tulenevaid andmeid võrreldakse seejärel vaadeldava eksportiva tootja enda andmetega.

- 41 Seega ei ole vaja juhu, kui hinnatakse vajadust alustada vahepealse läbivaatamise uurimine asjaolude kahe väidetava muutumise alusel, mida kinnitab hageja, kasutada individuaalset läbivaatamist. Kui see oleks teisiti, võiks hageja mööda hiilida tõendamiskoormisest, mis tema suhtes alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel kehtib tema staatuse tõttu algse uurimise käigus koostööd mitte teinud ettevõtjana.
- 42 Sellest tuleneb, et alusmäärusega kehtestatud süsteemi üldise ülesehituse ja eesmärkidega on vastuolus, kui hageja tugineb alusmääruse artikli 11 lõikele 5 ja artikli 17 lõikele 3, et taotleda selle määruse artikli 11 lõike 3 alusel alustatud menetluse lõpus individuaalse dumpinguvastase tollimaksu määra kohaldamist. Hageja tuginemine oma argumentide toetuseks dumpinguvastase kokkuleppe artiklile 6.10.2 ei ole samuti tulemuslik, kuna viimati nimetatud säte, sealhulgas selle teine lause, mille kohaselt „[v]abatahtlikke vastuseid tagasi ei lükata“, on üle võetud alusmääruse artikli 17 lõikega 3, ilma et hageja oleks väitnud, et see ülevõtmine on ebaõige.
- 43 Neid järeldusi toetavad esmalt alusmääruse artikli 17 ning eelkõige selle lõike 3 sõnastus ja ülesehitus, mille kohaselt selles sättes ette nähtud individuaalne läbivaatamine on kohaldatav ainult selliste läbivaatamiste raames, milles komisjon kasutas valimit. Eelkõige on selles ette nähtud, et „[k]ui kontrollimist on vastavalt käesolevale artiklile piiratud, arvutatakse sellest hoolimata individuaalne dumpingumarginaal“. Vahepealse läbivaatamise taotlust tuleb eristada lõplike dumpinguvastaste meetmete kehtestamiseni viinud uurimisest (vt eespool punkt 38) ja see ei kujuta endast selle jätku, vastupidi sellele, mida väitis hageja kohtuistungil. Nende kahte liiki menetluse erinevust kinnitab lisaks ka nende kirjeldus, nagu see tuleneb alusmäärusest. Esiteks saab eksportiv tootja alusmääruse artikli 11 lõike 3 esimese lõigu alusel vahepealset läbivaatamist taotleda alles siis, kui on möödunud üks aasta lõplike meetmete kehtestamisest, ning teiseks, kui vahepealse läbivaatamise uurimisperiood järgneb algsele uurimisele (28. jaanuari 2016. aasta kohtuotsus CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2016:57, punkt 72; 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus Cixi Jiangnan Chemical Fiber jt vs. nõukogu, T-537/08, ei avaldata, EU:T:2013:428, punkt 71, ning kohtujurist Jääskineni ettepanek liidetud kohtuasjades CM Eurologistik ja GLS, C-283/14 ja C-284/14, EU:C:2015:628, punkt 29), ning kolmandaks võib vahepealne läbivaatamine piirduda eelkõige dumpingu või kahjuga, samas kui algne uurimine peab olema tervikuna lõpule viidud.
- 44 Käesolevas asjas ei kasutanud komisjon hageja vahepealse läbivaatamistaotluse menetlemisel valimit vastavalt alusmääruse artikli 17 lõikele 1 (nüüd määruse 2016/1036 artikli 17 lõige 1). Ta menetles seda taotlust otseselt selles esitatud teabe põhjal. Alusmääruse artikli 17 lõige 3 ei olnud seega selles menetluses kohaldatav.
- 45 Seejärel, vastupidi hageja väitele, ei saa ta alusmääruse artikli 17 lõike 3 kohast individuaalset läbivaatamist ükskõik mis ajal taotleda, selleks et komisjon vaataks tema impordi suhtes kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu määra uuesti läbi. Tollimaksu määrasid saab muuta ainult alusmääruse artikleid 11 ja 12 (artikkel 12 on nüüd määruse 2016/1036 artikkel 12) kohaldades. Hageja taotlus on esitatud alusmääruse artikli 11 lõike 3 alusel ning eespool punktides 41 ja 42 on juba otsustatud, et sama määruse artikli 17 lõike 3 kohaldamine ei ole kõnesolevas asjas selles osas asjasse puutuv.
- 46 Viimaks, kui esialgse uurimise ajal kasutatakse valimit, siis alusmääruse artikli 11 lõike 4 neljandast lõigust (nüüd määruse 2016/1036 artikli 11 lõike 4 neljas lõik) nähtub, et uus eksportiv tootja ei või taotleda uuesti läbivaatamist sama lõike eelnevate lõikude alusel. See on nii selleks, et sellised eksportivad tootjad ei satuks vähem soodsasse olukorda kui need eksportivad tootjad, kes alguses uurimises koostööd on teinud, kuid keda ei olnud valimisse kaasatud, ning kelle suhtes kehtestati seega alusmääruse artikli 9 lõike 6 alusel arvutatud dumpinguvastase tollimaksu määr. Sellegipoolest ei ole mingit põhjust arvata, et liidu seadusandja oleks soovinud lubada, et sellise eksportiva tootja suhtes, kes ei ole alguses uurimises koostööd teinud, kohaldatakse pärast uuesti läbivaatamise menetluse läbiviimist individuaalset dumpinguvastase tollimaksu määra, kui ta on selle uute eksportivate tootjate puhul välistanud.

- 47 Kolmandaks esitas hageja alles repliigis argumendi, et komisjon oleks võinud teda juba enne lugeda koostööd tegevaks eksportivaks tootjaks ja lubada tal sellest tulenevalt kohaldada sellist dumpinguvastase tollimaksu määra, mida alusmääruse artikli 9 lõike 6 kohaselt kohaldatakse koostööd teinud eksportivatele tootjatele. Kui temalt selle kohta kohtuistungil küsiti, siis nentis hageja, et tegemist on uue väitega, et viimati nimetatud sätet on rikutud, esitamata ühtegi argumenti, mille kohaselt see väide põhineb sellistel õiguslikel ja faktilistel asjaoludel, millele juhiti tähelepanu menetluse ajal, või mida tuleks mõista selliselt, et tegemist on hagiavalduses esitatud argumendi täiendusena. Seega on see Üldkohtu kodukorra artikli 84 kohaselt vastuvõetav.
- 48 Neljandaks, mis puudutab etteheiteid dumpinguvastase kokkuleppe artikli 6.10.2 tõlgendamise kohta Maailma Kaubandusorganisatsiooni raames asutatud vahekohtu „Ameerika Ühendriigid – Vietnamist pärit teatavaid krevette käsitlevad dumpinguvastased meetmed“ aruandes, mis on vastu võetud 11. juulil 2011 (WT/DS 404/R, punkt 7.181), siis piisab, kui sedastada, et ei sellest hageja viidatud aruande väljavõttest ega aruande ühestki muust selle artikli 17 tõlgendamist käsitlevast väljavõttest ei tulene, et dumpinguvastase uurimise eest vastutavad asutused, nagu komisjon, oleks kohustatud alustama vahepealset läbivaatamise menetlust, nagu liidu õiguse raames on ette nähtud alusmääruse artikli 11 lõikes 3, ainult sellise teabe alusel, mis põhineb algses uurimises koostööd mitte teinud eksportivat tootjat puudutavate asjaolude väidetaval muutumisel ning milles on kasutatud valimit. Sellest ei tulene ka, et selline eksportiv tootja saaks sellises olukorras nagu käesolevas asjas ainult teda ennast puudutaval teabel põhineva vahepealse läbivaatamise taotluse raames tugineda dumpinguvastase kokkuleppe artiklile 6.10.2.
- 49 Viiendaks heidab hageja komisjonile ette, et ta ei reageerinud vaidlustatud otsuses tema argumentidele seoses alusmääruse artikli 17 lõikega 3. Siiski, nagu Euroopa Kohus on just otsustanud, ei mõjuta see säte käesolevas asjas kuidagi alusmääruse artikli 11 lõike 3 tõlgendamist ja kohaldamist, nagu on täpsustatud eespool punktides 22–32. Kui ta vältis sõnaselgelt vastuse andmist argumentidele seoses sättega, mis ei ole käesolevas asjas kohaldatav, ei saanud komisjon rikkuda õigust õiglasele menetlusele ja kaitseõigusi.
- 50 Ainsana esitatud väide tuleb seega tagasi lükata.

Kohtukulud

- 51 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 52 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb tema kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista temalt välja komisjoni kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd-lt.

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. septembril 2018 Luxembourgis.

Allkirjad